

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and HolidaysNAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 17 Sat., Jan. 20, 1940

Slovensko ženstvo v Ameriki

Ali kdaj postojimo in se vprašamo: kaj bi bilo z našimi narodnimi institucijami, našim prosvetnim in društvenim življenjem, našimi kulturnimi in podpornimi društvimi, če bi se pri njih ne udejstvovale naše žene in dekleta?

Kamorkoli pogledamo, povsod vidimo, da ne samo doma pri hiši, ampak tudi v našem javnem in kulturnem življenu podpira naše ženstvo tri vogale, da se ta narodna stavba ne zruši.

Ne samo, da pomagajo moškim pri njih društvi, ampak so si tudi same organizirale toliko raznih ustanov, da se jim res kar čudimo. Pa kako jim uspevajo! So vse drugače podjetne kot moški! Moški se vse prej naveličamo in scaganamo, po domače rečeno, kot pa ženske.

Poglejmo, na primer, pri narodnih domovih, koliko ogromnega in koristnega so storile ženske, ko so organizirale svoje gospodinjske klube. Z raznimi prireditvami znaajo vedno dobiti denar, da skrbe za oskrbo kuhinje in drugih raznih potreb, za katere bi se moralo plačati. Ženske, ki so že itak doma dobre gospodinje, vidijo vse potrebe, ki jih manjka našim narodnim domovom, pa jih znajo preskrbeti na ta ali oni način.

Kadar je kaka prireditev, tega ali onega pomena, in je treba razprodati po hišah vstopnice, kaj bi šli moški ž njimi okrog? Ne dosti! Pa se jih naprti ženskam in te se zapode po naselbini in izven naselbine in "tikci" jim kar ginejo izpod rok.

Poglejmo največjo slovensko žensko organizacijo, ne samo v Zed. državah, ampak sploh med Slovenci največjo, Slovensko žensko zvezo. Kar same so si jo organizirale na pobudo naše vrle narodne žene, ge. Marie Prisland iz Sheboygana. Saj bi nam bile moškim skoro glave odletele z ramen, takso hiteli majati ž njimi takrat in dvomili o uspehu. Kaj bodo ženske opravile same! Brez nas moških ni nič! Pa jih danes poglejte! Mnogo nad 10,000 članic šteje danes ta organizacija. In moškim so samega začudenja obstale glave in nehale nihat sem in tje. Seveda, zdaj jim delamo poklone in smatramo to gigantsko delo naših žen in deklet kot nekaj samo ob sebi umevnega. Kakopak!

Poglejmo naše mladinske pevske zbole. Nič ne bomo pretiravali, če bomo rekli, da teh zborov že davno ne bi bilo, vsaj nekaterih ne, če se ne bi zanje zavzelo naše ženstvo. Pri tem se zlasti odlikuje vrla slovenska mladenka, gdč. Ančka Traven, ki da res vse svoj čas za življenje teh zborov, piše, prosi, agitira, vzpodbuja en in drugi zbor ter navdušuje mlade pevce in pevke, da vztrajajo. Pa jo imajo otroci tudi radi in jo ubogajo. Pa gdč. Traven ne obiskuje samo koncertov svojih priljubljenih mladinskih zborov, ampak jo vidimo skoro pri vsaki narodni prireditvi. Malo je takih požrtvovnih deklet!

Koliko so storile naše ženske, ko smo gradili naš kulturni vrt! Vedno so se odzvale in delale, nabirale doneske, delale pri prireditvah v korist vrtja itd. Neprecenljivo je bilo njih delo in spomenik so si zasluzile v kulturnem vrtu.

Tako bi lahko naštevali sto in sto drugih, ki so delovne in aktivne tukaj in tam, da se jim moramo včasih kar čuditi, kje jemljejo toliko podjetnosti in pa neizčrpano vztrajnost.

Naj bodo te skromne vrstice našemu slovenskemu ženstvu v priznanje za vse delo, ki ga je vršilo vsa ta leta najsi bo kjer koli.

Ali bo naša trgovina obstala?

Včasih nam potoži ta ali oni trgovci: "Tako lepo sem uredil svojo trgovino, toliko sem žrtvoval zanjo, da sem ji zasigural obstanek, da sem jo izboljšal in olespal, da res zasluži ime trgovina, pa noben mojih sinov ne kaže zanimanja, da bi prezel trgovino, ko bom jaz omagal."

Mnogi naši trgovci imajo take in podobne izkušnje. Pa ni prav tako in ni. Saj bi bilo vendar tako lahko sinu prevezeti in voditi očetovo trgovino naprej, ko je že ustavljena, ima dobro ime in dovolj obrata, da si človek napravi življenje.

Vse drugačne težave so imeli naši trgovci, ki so začeli nancovo in morda prav z majhnim kapitalom. Vrh vsega tega pa so bili še neveči tega posla. Vse so morali začeti iznova. Pa je šlo! Sprva počasi, potem pa vedno bolje. Zdaj imamo naše trgovine, če govorimo morda samo o Clevelandu (pa je menda po vseh naselbinah tako), da smo lahko ponosni nanje, ki se v marsicih tudi zelo razlikujejo od trgovin drugih narodnosti.

Sinovi teh naših trgovcev imajo lepo priliko, da se ob očetovi strani priuči trgovine. V dostih slučajih se to že dela in nekateri starejši trgovci so že kar vse poslovanje prepustili svojim zmožnim sinovom. Tako je prav.

Včasih se sliši, da bo z našo starejšo generacijo slovenska trgovina propadla. Radi bi vedeli zakaj? Kaj potem, ko bomo šli starejši k počitku, ne bo po St. Clairju, ali pa po drugih naših naseljih več trgovin. Saj je trgovina potrebljena v vseh delih mesta! Saj ne morejo ljudje za vsako stvar v mestu. Res, da gredo že zdaj, toda mnogo se pa le kupuje še doma in se bo kupovalo, kot se je kupovalo prej, ko še nismo bili. Zakaj pa trgovci, recimo Židje, ne misljijo, da bi trgovina v naših naseljih ponchaval?

Tako mišljenje je načelo in škodljivo, ki jemlje pogum podjetnemu človeku.

BESEDA IZ NARODARev. Matt. Jager:
"Revček Andrejček"

Revček Andrejček bo jutri, v nedeljo 21. januarja, zvečer zopet razkazoval svojo dobrodušnost in navihano na odrvu v šoli sv. Vida. In besti hlapčič Janez bo zopet vlačil ujeto srno po odrvu, nazadnje pa odpeljal na kulcah — zlobnega Janezona v veliko veselje hlapcev in deklet. Da, dosti je bilo smeha preteklo nedeljo v šolski dvorani sv. Vi-

sa v Tnček tako trdi, da zopet dobi neprecenljiv dar luči — zopet vidi.

Pridite jih pogledat kako se veseli, kar cel roj deklič in deklov krog Tončka in bodite veseli z njimi tudi vi. Upamo, da bo ta prireditev dobro obiskana, kajti obljujajo nam iz Euclida, Waterloo, St. Clair Ave. in močno se pripeljejo tudi iz Newburgha, Maple Heights in West Parka, prav vsi ste nam resnično dobradoši.

Ti dve igri se bo igralo pod vodstvom Mr. Louis Šemeta, ki se trudi kar najbolj more, da napravi iz tukaj rojenih fantov in deklet prave Ljubljancane in Ljubljancanke. Rad bi izpeljal pohvalo našim ženam iz Holmes Ave. in okolice po imenu, pa bi katero izpustil in mogoče bi bila zamera in slaba volja, zato pa rečem, da kogar zanima kdo so, jih bo lahko viden v nedeljo, da so to žene in pol. Do svidenja,

Ivan Kapel.

Mladi pevci vas vabijo

Kakor se sliši bo v nedeljo 21. januarja zelo velika reč. Kaj mislite, kaj nek bo? Mladinski pevski zbor se prav pridno pripravlja in bo priredil dve prav lepi igri. Prva se imenuje "Dar luči," tako lepa in pomenljiva spevna igra, ki nam je pravljena v časopisu, pač pa slijev med seboj pripovedujejo, kako je bila igra "Revček Andrejček" lepa in primeroma dobro podana in da je res vredno pogledati. Torej, kdo hoče za nekaj ur prijetnega oddiha ob vedenju ljudje, ki ga imajo zelo rado, to je Valerie Ipavec ter sovačanke dekle: Minka — Mary Volk, Tinca — Sophie Kapel in Rezika — Dorothy Ceperlio. Vse imajo Tončka zelo rade, vse molijo zanj ter nosijo šopke cvetlic k Materi božji, da bi Tonček zopet spregledal!

Opisati hočem nekoliko vsebino te igre: Nastopi mali Tonček in jasno žalosten, ker ne vidi — pač pa sodbe očitajo. Da je igra ugajala, je najboljši dokaz to, da vstopnice za jutrišnjo predstavo gredo veliko hitreje, kakor pa so še za prvo predstavo. Nič ni bilo hyvale v časopisu, pač pa slijev med seboj pripovedujejo, kako je bila igra "Revček Andrejček" lepa in primeroma dobro podana in da je res vredno pogledati jo. Več sem jih že slišal, da jo bodo še drugič prišli pogledati. Torej, kdo hoče za nekaj ur prijetnega oddiha ob vedenju ljudje, ki ga imajo zelo rado, to je Valerie Ipavec ter sovačanke dekle: Minka — Mary Volk, Tinca — Sophie Kapel in Rezika — Dorothy Ceperlio. Vse imajo Tončka zelo rade, vse molijo zanj ter nosijo šopke cvetlic k Materi božji, da bi Tonček zopet spregledal.

Glej čudo, prikaže se prvi angel — Mary Lokar, nato drugi — Elsie Zalar, Tonček sliši še druge angle krog sebe. Res dogodi se čudež in Tonček spregleda in tako vidi vse otroke krog sebe. Tako so vsi veseli, da skupno zapojujo "Zahvalno pesem" in tem je končana enodejanka.

Dobro poznamo Mr. Ivan Kapel se trudi s to mladino, da jih izvabi prave izgovorjave, zakar mu gre vse priznanje.

Seveda vrla naš g. Louis Šeme, pa jih uči za nastop tudi lepih pesmi, saj veste, da naš požrtvovanje vstopnikov vedno pripravi kaj takega na "oder", da ustreže občinstvu in zato je vreden vsega priznanja.

Druga igra pa je "Fest fant." Tudi ta je zelo lepa in smešna. Tu bodo pa nastopili naši vrli študentje in sicer: Mirko Slabe — Robert Kraus, Janko Rumpej — Joe Penko in Stanko Zvagen — Roger Petrovich.

Ti trije ga bodo lomili. Stanko ima jasno skrbno tetu — Mary Klun in sestro Hilda — Marion Kapel. Saj veste, da študentje vedno kaj novega "pogruntajo" čestega Tončka, ki je izgubil "dar luči," kako revez trka s palico po poti, da kam ne pada. Kako žalostno toži svojim sovrstnicam — dekličem svoje gorje, ker ne vidi ne njih in ne lepe narave božjega stvarstva kakor ga je videl tedaj, ko je bil še zdrav.

Tovarišice ga tolazijo, da naj nikar ne obupa, ker mogoče je, da se dogodi čudež in bo zopet vedenju ljudje, kjer ga je vspregledal in res se zgodi čudež.

Trgovina bo ostala po naših naseljih to je gotovo. In če je ne bodo vodili naši sinovi, jo bodo pa tuji. Torej, ali ni boljše, da ostane trgovina v družini, ko je že establirana, vpljvana. Po tovarnah zmanjkuje dela, po uradih tudi, torej naj se fantje, sinovi naših trgovcev, oprimjo očetove trgovine ali obrti in obstanek jim je zagotovljen.

videli kaj se bo skuhalo iz tega...

Nato pa nastopi celoten zbor, ki nam bo zapel nekaj prav mičnih pesmic. Cenjeno občinstvo prav vladljuno vabim, da pridevate na napolnite dvorano do zadnjega kotička ter dajmo s tem naši mlajši generaciji poguma in podporo za boljši napredok. Mi, zavestni starši smo njihova podpora in vladljuno vabim, da zadnjega kotička ter dajmo s tem naši mlajši generaciji poguma in podporo za boljši napredok. Mi, zavestni starši smo njihova podpora in vladljuno vabim, da zadnjega kotička ter dajmo s tem naši mlajši generaciji poguma in podporo za boljši napredok.

Lahko si mislite, kako mi je šla pri večerji v slast krompirjeva juha, ko mi je od južnovzhodne strani kuhinje, kjer stoji naša ognjišče, migal pred nosom nebesko mili vonj po kuhanem perštu. Tri stvari so na svetu, za katere bi rad dal svojo srčno kriješko.

Pridite, ne bo vam žal, ker bo vsega dovolj. Za žejne bodo pravili pridni natakarji in za lačne pa bodo skrbele naše kuharice.

Za ples pa bo igrал Jankovič.

Vstopnice lahko dobite pri vseh malih pevcih ali pa pri Mary Klun 15934 Whitcomb Rd.

Nabavite si jih v predprodaji, ker so po 40 centov, pri blagajni pa bodo 50 centov, samo za ples zvečer pa bodo 25 centov. Torej na svidenje v Slovenskem domu v nedeljo ob treh popoldne.

Mary Klun, blag.

Pevcem in pevkam

Predsednik slovenskega pevskega zabora "Lira," Mr. Frank Kure me je povabil, da naj pride v torek 16. januarja v dvorano stare šole, da bom priča veselemu in pomembnemu se stanku, ki so ga člani in članice zabora "Lira" pripravili za omenjeni večer.

Da bi kaj takega ne pozabil, sem si takoj zapisal na koledar, vrh tega me je pa še povodov, da se bo zamudo na že nadomestil v bodoče, ko bo zopet "Liri" pripeljal en truck sladke pijače zastonj, kakor je njevna navada. "Glavno je to," sem rekel, "da imamo mi, ki smo prišli na račun Mr. Potokarja, pribrezek in mokroto." Dobro, da ni bilo Mr. Potokarja. Ko bi bil on navzoč, bi se bali pokušati kaj drugega, kakor je Potokarjev "liker." Tako smo ga pa svobodno pokušali ter peli in plesali po vrhu.

Tistim naj bo žal, ki jih ni bilo navzočih; mi smo se pa res veselo imeli. Hvala Lirašem, čast Mr. Potokarju!

Če verjamete al' pa ne

na vse to, če mi daste v rok pošten kočevski sendvič s pečtom. Se reče, saj bi se vrnil tudi ne branil, če bi mi poslučajno prišla v roko kaka zla tekočina, ki nam "srce" kocil sladi."

Zato bo vsak prav lahko vedel, da sem venomer gledal Zaku uro in štel na prste, koliko je češ do polnoči. Johana je ker gledala, da ni šla do dolga! Ne! hinj je je skrbno varovala Mislini, zaklad v piskru. Ne toliko Klicar stvari same, kot pa za moj od blagov, ki je bil v zelo velikih varenosti.

Pa kako sva se razumela? ni rekla nič, jaz nič, pa svet Ne m vedela za moje želodčno in prav

Vsa družina je bila namavala, da gre za nekaj časa v vrh starci materi, naši Kolarjevi misli ter na 61. cesto. Meni je bilo pa odkazano častno mesto hiša na varuhu, kot se to spodobi. Dobri večer. Pa sem bil prenaredil Odti sem Johano trikrat zapo. Nekolikor vprašal, če bodo že kmalu reči, ki je menda vzbudilo sumnjo, je rekla:

"Samo malo naj šunke vro.

ka, ko bom prišla domov, pa spre

videl."

Veste, to je pa huda vi

žnja. Ampak spominjam sije

sem v tistih prvih letih mesec

udejstvovanja na tem svetu.

čekrat kaj napravil, čeprav

dobro vedel, da se ne bo

ta ponavila izšlo. In tako tudi

večer nisem bil sam sebe

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Newburške novice

Kdaj sneg postane črn?

me sekali v noge, tri sem podrl, tile pa bi me bili menda upihnili, da niste prišli.

Zivljenje ste mi rešili in nikdar vam tega ne pozabim!

Preiskal sem mu rane. Globoke so bile, močno so krvavele, nevarne pa k sreči niso bile. Winnetou je prišel in obvezala sva ga. Prostodrušno je priznal, da se je zmotil.

Vrnili smo se k progi, seve čisto počasi. Napol sva nesla Old Firehanda.

Zato se tudi nismo nič čudili, da je vlak že odpeljal. Mudilo se mu je, preveč se je zamudil.

Old Firehand je potreboval skrbno nego in vsaj dober teden ni smel sesti na konja. Poznal je skrit kraj, pol dneva zmerne ježe oddaljen, senčnat gaj s studecem, tam bi ga lahko v miru negovala.

In tja smo se nemudoma napotili.

VI.

Harry.

Štirinajst dni je minilo. Winnetou je bil izvrsten rancelnik in pod njegovo skrbno, večjo roko so se Old Firehandu rane naglo celile. Okrevl je toliko, da je smel spet sesti na konja, in odpravili smo se na njegov "grad." Tako vsaj je imenoval svoje stalno bivališče. Kje je ležal njegov grad in zakaj mu tako pravi, tega mi ni razodel.

Da bom že sam videl, je dejal.

Pot nas je peljala po ozemlju sovražnih rodov, Rapahov in Pawneejev. Potovanje ni bilo ravno prav prijetno, po dnevi in po noči smo morali biti skrbno na straži, pa ko so bile končno nevarnosti za nami in smo se bližnji reki Mankizila, ob kateri je ležal Old Firehandov grad, smo si oddahnili in si privoščili izdaten počitek.

Da se nismo izdali rdečkarjem, so morale naše puške že vse dni sem molčati. Gladovali pa vkljub temu nismo, lovili smo dijavočno v zanke, v čemer je bil Old Firehand pravi mojster.

Tisti znameniti večer smo taborili v skriti dolinici. Kraj je bil varen in smeli smo si zakuriti.

Sama sva sedela pri ognju z Old Firehandom, Winnetou je bil zunaj na straži. Molčala sva.

Pri enem svojih obhodov je stopil Winnetou k nama. Old Firehand ga je povabil, naj prisede.

"Moj brat je preveč skrben! Ni nevarno tod. Bojna steza Raphov ne pelje tod mimo. Prisedi!"

"Oko Apača je odprto. Winnetou ne zaupa noči. Ženska je."

Tako je dejal pa spet odšel v temo na stražo.

"Ženske sovraži!" sem dejal brez posebnega namena, le da bi mu besedo ponudil. Nisem slušal, da sem dal povod za razgovor, ki mi je odkril do tedaj še neznano tajnost iz Winnetouovega življenja.

Old Firehand je segel v žep, izylekel tobacnico in pipo, udomo načel ponudil. Nisem slušal, da sem dal povod za razgovor, ki mi je odkril do tedaj še neznano tajnost iz Winnetouovega življenja.

"Mnogo krv bojete izgubili! Dovolite, da vas obvezem!"

"Da! Ampak, sir, kakšen strelec ste! Pri takih slabih razdel v temu — pa vse tri v glavo zadene! Mrtvi so! To zmore le Old Shatterhand!"

Prejel ko smo Tim Finnetja zasledovali, nisem mogel tako naglo za vama, ker se mi je pustilo, ker je vendar v bedro. Vajine sledi ni sem videl, premalo svetlo je bilo. Iskal sem vas, pa so bile opovijek kakor iz tal zrastli pred menom. Ležali so na tleh in me pustili čisto blizu. Nisem imel druga ko noč in pest, puško in tomahawk sem vrbel proč, da bi laže tekel. Lotili so se me in

pustila, razen kuhe, vse zanesljivo. Le za Veliko noč in Božič je ta večji nesnago izmetla iz hiše. V hišo je radi tega prišel nemir in preprič. Sreča je že živila iz te hiše in cela družina je bila nesrečna radi nemarnosti in zanikrnosti gospodinje.

No, ali vidiš sedaj, kdo je bolj pameten? Ali je tisti, ki pravi: "Kaj bom hodil k spovedi vsak mesec, saj itak takoj padem v svoje slabe navade," ali tisti, ki pravi: "Sel bom, da zopet pomem prah slabosti iz sraca in operem dušo, da bo sposobna za sprejem Velikega gosta, ki prihaja k meni!" Očiščen vstane iz spovednice in nepopisno srčen od obhajilne mize.

O да! Človek, ki pogosto pobriše prah iz svoje duše, ima studenc žive vode, vir srčev v srcu. Zato opažamo, da se tak semej celo težkim poiskušnjam v krizem v obrazu, ker je srčen sredi nesreč. Ali boš še povpraševal, kaj imam od tega? Srča imam!

Bog ve, koliko srujanje je moralno pasti, za vse "srnjakeve večerje" in druge pojedine, ki so se vrstile zadnjih teden?

Cel teden so listi naznajali samo "srnjakeve večerje." No, saj mi ni nič na tem. Vedel bi pa vseeno rad, koliko telet je bilo med temi "srnjaki." Pa mimi na misel ne pride, da bi dvomil, kje in kaj in kdaj kaj o "srnjakovih večerjah." Saj le tako pravim, ker me "firbec" lomi. Vsekako pa bi ne bil rad med teleti, kadar se pripravlja za srnjakovske večerje.

Kaj pa naše veliko delo—nova cerkev?

Ali ste že kdaj slišali o knjigi "Krajevni leksikon?" Če vam je knjiga nepoznana, vam tukaj pojasnim, da so mi pred dvema leti poslali iz starega kraja 50 knjig tega leksikonika, da bi jih razprodal. Knjiga je velike vrednosti, ker navaja vsak kraj, vsako najmanjšo vas v Sloveniji in pove zgodovino na kratko in opisno farne cerkev in vse podružnice, kakor tudi ljudi. Knjiga je sicer precej draga, toda je velikanske vrednosti, zlasti za vse tukaj rojene, kateri bi se radi bolj temeljito seznanili s temeljno svojih pradedov. Kdor bi jo želel, naj se oglasi pismeno ali pa osebno.

Nekaj še Bog ne more

"Ali je katera reč, ki bi jo Bog ne more storiti?" je vprašala sestra v šoli.

Vse je bilo tisto. Končno se dvigne roke: "No, kaj misliš, Janko, ali je Bog vsemogoven ali ne?"

Janko: "Ne, sestra."

"No, kako da ne? Kaj pa Bog ne more storiti?"

"Bog ne more vseh ljudi zadowljiti," se je odrezal Janko.

Ko sem to slišal, sem se namenil, da se tudi jaz ne bom čudil, ako ne morem vseh ljudi zadovoljiti. Sicer pa človek kritiko ljudi ne sme preresno vzeti. Ljudje radi rečejo katero, pa ne mislim tako hudo pri tem. Neka uradnica, ki se trudi za organizacijo, pri kateri je tajnica, skoraj bi reklo neči in dan in veliko je pripomogla s svojo marljivostjo, da je društvo zelo lepo napredovalo. Porabila je svoj čas in denar, samo da bi društvo uspelo in napredovalo. In kaj so rekli nekatere? No, ne bom povedal, ker bi potem marsikdo čutil, v katero stran veter vleče.

Začuden je pogledoval mož po hiši in ženo, ko je čez nekaj dni opazil, da je hiša smetna in pravna, da njegove srajce niso oprane ter, da je celo hrana slabu pripravljena.

"Ali si bolna?" jo je začel popraševati v zadregi. "Zakaj mi nisi oprala srajce, da moram umazan od doma vsako jutro?"

"Zakaj pa je ni vzel in odvedel v svoj wigwam —?"

"Za tem običajno Indijanec ne vpraša."

"Pa tisti drugi je bil njegov priatelj —."

"Kako mu je bilo ime?"

(Dalje prihodnjic.)

vpišejo vse te male svote v knjigo, kjer se drži račun vsakega posameznega farana. Za to delo ne dobijo niti počenega groša. In vendar morajo tu pa tam slišati zlobno namigavanje. Nekateri ljudje imajo res take jezik, da bi jih Kivarci v Južni Ameriki prav lahko porabili za svoje puščice, ker so obje špičasti in strupeni. Nekdo pravi, da so taki jeziki ostri, da bi lahko moje rezal z njimi.

Ozimek-Miller

Precej je vreme strašilo zadnjo soboto, a ne takto, da bi Anthony Ozimek ne bi bil šel po svojo nevesto gori v Maple Heights v Millerjevem. Že pred nekaj leti je Tone zapazil, da imajo pri Millerjevih zalo pa dobro hčerko Jozefino. Od takrat ga je vleklo vedno le "nazzaj v planinski raj," prav pogosto je dobil kak vzrok, da je mogel iti v Maple Heights. Trdi je pred drugimi, da gre obiskat Petra in Pavla. Dolgo pa ni mogel trdit, ker se je prav kmalu zapazilo, da sta mu Peter in Pavel zelo malo mar. Toma je rad videl Zefko, Zefka pa njega. In kadar pride do tega, potem se prav kmalu oglašijo oklici.

Kar moramo zelo pochljaliti pri tej poroki je to, da so vsi sorodniki obeh družin prišli k poročni maši in tudi z srečnima zaročenima prejeli sv. obhajilo. To je lepo, zlasti je pa tako, da se tak semej celo težkim poiskušnjam v krizem v obrazu, ker je srčen sredi nesreč. Ali boš še povpraševal, kaj imam od tega?

Sreča imam!

Bog ve, koliko srujanje je moralno pasti, za vse "srnjakeve večerje" in druge pojedine, ki so se vrstile zadnjih teden?

Cel teden so listi naznajali samo "srnjakeve večerje." No, saj mi ni nič na tem. Vedel bi pa vseeno rad, koliko telet je bilo med temi "srnjaki." Pa mimi na misel ne pride, da bi dvomil, kje in kaj in kdaj kaj o "srnjakovih večerjah." Saj le tako pravim, ker me "firbec" lomi. Vsekako pa bi ne bil rad med teleti, kadar se pripravlja za srnjakovske večerje.

Krajevni leksikon

Ali ste že kdaj slišali o knjigi "Krajevni leksikon?" Če vam je knjiga nepoznana, vam tukaj pojasnim, da so mi pred dvema leti poslali iz starega kraja 50 knjig tega leksikonika, da bi jih razprodal. Knjiga je velike vrednosti, ker navaja vsak kraj, vsako najmanjšo vas v Sloveniji in pove zgodovino na kratko in opisno farne cerkev in vse podružnice, kakor tudi ljudi. Knjiga je sicer precej draga, toda je velikanske vrednosti, zlasti za vse tukaj rojene, kateri bi se radi bolj temeljito seznanili s temeljno svojih pradedov. Kdor bi jo želel, naj se oglasi pismeno ali pa osebno.

Delo sedaj skoraj popolnoma počiva. Čakamo, da nam bo vreme dopustilo pokriti stavbo in dejati steklo v okna, to se pravi, zunanje steklo. Kakor hitro pridemo do tega, potem nam vreme ne bo moglo več nagnati. Znotraj bodo lahko ljudi nemoteno naprej, dež in sneg gori ali pa doli. Ne smemo pa stati pri miru z nabiranjem sredstev. Denar je tisto, ki maže, da gre delo naprej. Delavci hočejo biti dobro plačani. Brez denarja smo prav kmalu "stuck," kakor pravi lokalna slovenščina. Zadnji teden smo zopet dobili tisoč dolarjev na posodo od domačih ljudi, po dva procenta. Vabimo pa druge. Mi plačamo večji obresti kot pa katera banka in tudi bolj gotovo in redno.

Zene in dekleta bodo nabirale še naprej

Prav iskreno Zahvaljujmo smo dolžni vsem ženam in dekletem, ki nabirajo za novo cerkev vsak mesec. Lansko leto so nabrali par tisoč dolarjev, katerih bi najbržje ne dobili, ako te nabiralke ne bi šle do ljudi. Ludje so taki, da odlašajo in odlašajo. Med tem pa leto teče hitro dalje. Če ne bi prišli kolektorji do njih, bi leto preteklo in za imenom marsikaterega bi se pokazala sama gosja jajca v računski knjigi. Zato pa naj bodo hvaležni tem ženam in dekletem, ki se potrudijo in žrtvujejo čas in drugo za napredovali pri novi cerkvi, in vse to za "božji lon" in tu in tam kak "šnof tobak" od nepremišljenih ljudi. Hyala lepa tem ženskam.

SAMO TA MESEC POBRAMO NAROČINO ZA GLASNIK PRESVETEGA SRCA BOGLJUB IN CVETJE. KDOR SE HOČE NAROČITI, NAJ STORI TO TAKOJ.

Delnica je na plan Prihodnjod nedeljo se vrši letna seja našega Narodnega doma, ki se samo zato, da odprejo tisoč na 80. cesti. Delnica je na plan, ki se udeležijo te mreč v pokoju.

— V Ljubljani je umrl gospod Rudolf Fasan, višji zemljemer. Vprašajte pri

glavne seje, da vidijo napredok, ki ga je dom naredil zadnje leto. Dom dobro napreduje, ker ima dobro, pošteno vodstvo. Torej v nedeljo popoldne.

Tudi farne volitve

Volivni listki za cerkveni odbor za leto 1940 so bili razdeljeni v nedeljo. Ne pozabite pristopiti te listke, zaznamovane po vaši želji, prihodnjo nedeljo, to je jutri, nazaj v cerkev. Pri vratih bo zato pripravljen zaboje. Lahko ga tudi denete v peharček — pa ne mesto kolektive, prosim — pri pobiranju med mašo. Vsak, ki je star 18 ali več let ima pravico voliti pa tudi voljen biti, naj bo moški ali pa ženka. Ako vam podani kandidati niso po volji za katere okraj, lahko napišete kategrega si sami želite, da je le iz tiste okolice. Kdor bo izvoljen, ta naj tudi prevzame svoj posel za dve leti. Zapomnite si, prosimo, da so glavni kakor pomembni odborniki voljeni za dve leti.

Do you take interest in your Parish?

Every man and woman, be he young or old, should take such interest in his parish affairs that will make him thoroughly conversant with the things that are going on about his church and school. Do not be like the fellow that came to the parish house three years after one of our assistants left and said:

"I would like to speak with Father Gnidovec..." He seemed very surprised that Father Gnidovec was gone for such a time. Even today we have should-be parishioners, who do not know who is who among the priests at St. Lawrence's. A young man, or woman, worthy of the name Catholic, will take interest in all the affairs of the parish. He, or she, is regularly at mass on Sundays. He is not a "Christmas Catholic." He will be anxious to know who is elected for the coming two years. He, or she, will vote if age will permit. He will gladly help along if he himself is elected and will make no silly excuses for not serving on the board of trustees, nor will he quit in the middle of the year as one did last year if things are not just the way he thought they would be — all sugar, for instance. Be a man, though young, or lady though in teens. Be reliable and active.

Zaluboči ostali:

Trije sinovi in tri hčere ter mnogo vnukov in pravnukov v starem kraju in hčerka Lozka Ćebular pa v Clevelandu.

Cleveland, O., 20. jan., 1940.

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI PRELJUBE IN NIKDAR POZABLJENE ZLATE MAMICE

Terezije Vrabec
iz Mokronoga na Dolenjskem, ki nas je za vedno zapustila dne 20. januarja, 1937.

Žalostni in potri smo ob spominu na Tvojo briško ločitev.

Minila so že leta tri odkar ste nas zapustili: v domači grudi tam ležite, pri Bogu se pa veselite.

Ko bi bila danes ptičica, čez morje bi preletela, na Vaš grob bi poklenila in lepo cvetlo Vam vsadila.

Od tukaj hčerka kličem Vam: vživajte le plačilo tam, prosite Boga tam za nas, mi pa molimo za Vas.

Zaluboči ostali:

Trije sinovi in tri hčere ter mnogo vnukov

Ko so hrastli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Ta je spoštljivo nagnil glavo. "No, in komu dovoliš potem, da napravi izpad in prineše živje?" je vprašal Ščekin.

"Jaz pojdem . . ." je rekel, kakor bi želesne krogle zatrkljal, Jeremija.

Igumen si je zatusnil ušesa in nagubančil čelo.

"Ne bobnaj mi . . . ti voz Elije preroka!" je vzkliknil. "Uh, jerihonsko trobento so mu vstavili v grlo, zato pa trobi! Že vsega me je oglasil! Tebe ne pustim nikamor, in sicer zakaj ne: ker si doma potreben!"

"Dovoli meni, otec igumen!" je izpogovoril Pogankin. "Meni so tukajšnji kraji že davno dobro znani. In tudi za moko vem, kje jo je mogoče bližu poiskati."

Oče Paisij je pogledal vse po vrsti ter se ustavil na Ščekinu. "Kaj praviš?"

"Boljševi si ni mogoče misliti!" je veselo rekel Ščekin. "Nemu je mogoče zaupati ne le izpad, marveč vso vojsko."

"Gotovo," so potrdili ostali in igumen je novega načelnika izpada potrdil.

"Vzameš dosti ljudi s seboj?" je vprašal Ščekin, ko je šel od posvetovanja.

"Zakaj pa mnogo, Vasilij Petrovč?" je odgovoril Pogankin. "Saj ne pojdemo s prsmi na prsi, ampak po tatinsko, skrivaj. Daj mi jih malo, toda tem zanesljivejše."

Zvečer istega dne je vzel oče Mark dva šopa sveč in dva delevca z lopatama s seboj in se odpravil v naravno, od Boga zgrajeno jamo.

V njenem, vhodu najblžjem delu so pri steni temnili grobovni prvi gorečenikov in borcev samostana; za njimi se je na desni strani videl nevisok, s človeškimi rokami prebiti vhod v podzemljisko cerkev; tam so v večni temi in tišini brlele lučke pred ikonostasom.

Od grobnice je kakor črna prikazan gledal prehod v globino zemlje.

Oče Mark in njegova spremjevavca so stopili skozenj; krog in krog so se dvigale stene iz žoltega peščenca; na vrhu so se stikale v visok, naraven svod. Vlage ni bilo niti najmanjše.

Od glavnega hodnika so se venujer cepili stranski; včasih so bili ti tako široki, da so bili vedeti kakor ulice, ali pa so se maha izpremenili v ogromne cerke, polne mraka in skravnosti.

Oče Mark se je nekolikrat ustavil in pozorno in skrbno ogledoval prehode: mreža jam je bila tako obširna in zapletena, da je bilo silno lehko zaiti in brez sledu izginuti v njih.

Hodnik se je začel nižati in zvezati, na dveh mestih so zadeli hodci na kupe peska, ki je bil padel s svoda in ga je bilo treba pospraviti, da so lahko šli dalje.

V zraku se je začel čutiti hlad; v kratkem se je začulo zamolko vršanje; šumela je Kamenka.

Oče Mark je ostavil enega človeka s prizganjo svečo zadaj, z drugim pa se je približal gostim grmom, ki so kakor stena zaprili hodnik, prisluškoval, oprezzo razgrnili listje ter se začel plaziti ven.

Bil je na dnu jarka; po njem je tekla mala, toda bistra Kamenka, ki je delala na tem mestu oster ovinek, in bele lise pen so v tem razločno označale kamenite grebene.

Po obeh straneh se je nepredogledno črnil les; prav na vrhu je kakor rečica teklo zvezdnato nebo.

Ne da bi šel čez Kamenko je oče Mark zlezel na strmino jar-

bolj pripravno!"

Nekoliko ljudi je skočilo sekat pripravne drogove, medtem pa ko so zamolko pele sekire, se je izpod zemlje prikazovala vreča za vrečo, ki je bila brž potegnjena v stran in trdno zavezana. Ko je bilo vse gotovo in vhod

v skladišče zopet zadelan z dračjem, je Pogankin poštel vrečo: "Dve sta odveč!" je priporabil. "Treba jih je izsuti nazaj!"

"Zakaj?" se je oglasil Tjurina vstran in trdno zavezana. "Ali ne bi bilo naju z Niko?"

Boys do you want to belong to a boys club? Do you want to play basketball, baseball and take part in a lot of fine things such as putting on various shows, etc? Well, join the Junior Holy Name Society of St. Vitus, a fine club where you can make many friendships which will last forever. Get an application blank from any Junior now!

BOYS! JOIN

In spite of the fact that he's only eighteen years old, this youth has built himself a musical reputation in Cleveland. Last year he won the Burt's Amateur hour, Matthew Lukac took first prize in the Holy Name Amateur Show too. Sunday will not be his first time on the air for Matt has been in a number of radio presentations.

For a special treat, Matthew Lukac is going to play his own composition, "The Golden Jubilee Polka." Tune in tomorrow and get a preview of the Juniors' Minstrel Show.

LOCAL GAG

Doc Mally: "Joe Brodnik, where do you work?"

Joe Brodnik: "For N. B. C."

Doc Mally: "The N. B. C.? The broadcasting company?"

Joe Brodnik: "Now, the cake com-

pany."

MEETING BUSINESS

Elections: The annual elections of the Holy Name Junior Society took place last Sunday, Jan. 17, in the new school in the Holy Name Room. President Tony Orehek retained his presidency by unanimous vote of all the members. Rudolph Klemencic succeeded John Vidmar as vice-president. Tony Fortuna's post as treasurer was taken by Frank Laurich, and John Vuarch took over Milan Slak's duties as secretary.

The whole society thanks all the past officers for their splendid work and fine cooperation and hope the future officers do as well a job.

Talk: We thank Father O'Brian for his grand talk last Sunday which was appreciated very much by all the boys. Father O'Brian is head of the C. Y. O. Sports department.

SAVE THIS COUPON, IT IS WORTH 25 CENTS!

This coupon and 75c admits two people to the Friday Nite Party in the St. Vitus Church Hall.

SAVE THIS COUPON, IT IS WORTH 25 CENTS!

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

Juniors' Bulletin Board

COMMITTEE PLANS, PREPARES "JIGABOO JAMBOREE"

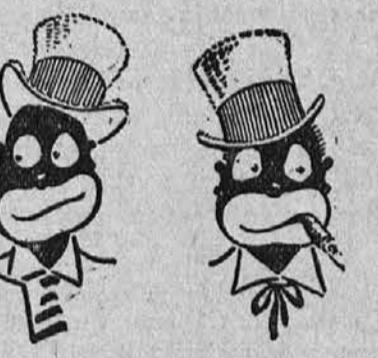

For months in advance of the nearing Minstrels, this group of boys, together with the director, has been at work on the numerous details. Besides this chief committee there are other boys assisting on the arrangements, the total number of fellows actually at work on the coming Show is approximately thirty-five.

Standing: Rudy Klemencic, arrangements; John Vuralich, publicity; John Orehek, auditorium; Milan Slak, financial. Seated: John Vidmar, music; Dr. James Mally, director; Anthony Orehek, producer.

Missing in the picture is Anthony Fortuna of the program committee.

SUNDAY TICKETS ALMOST SOLD; PLENTY OF SATURDAY AND MONDAY DUCATS AVAILABLE

Just one week after the Minstrel Show tickets were circulated among the Junior Holy Name boys, reports came in that the Sunday night tickets are selling exceptionally fast, while the Saturday and Monday night tickets lagged far behind and were not in demand. A serious situation. Although the Sunday night performance will not be overcrowded, because there are only a limited amount of tickets on sale, it is vital and important that the two other performances are well attended. Hopes are that after the Sunday tickets are completely sold, the other nights' tickets will start selling too.

The Juniors went out on a limb in promoting the affair on a Saturday night, since no Church doings are sponsored on this night. So we went ahead and broke precedence by booking up a Saturday night.

Patronage of the younger generation is expected on Saturday night, January 27. Match our entertainment with any on this particular Saturday, we're sure ours compares favorably with the best. For thirty-five cents you get a two-hour Minstrel Show and after the show music by Ed Zalar's six piece orchestra. Value and fun for your money. Back up our idea that "Catholic Youth will patronize and attend affairs sponsored by the Church clubs if they are good standard shows and dances.

Any boy who is a Junior will be more than glad to sell you a ticket for the "Jigaboo Jamboree" and especially if it's for Saturday or Monday night. Observe that there are different tickets for each performance of the show. And only the right dates will be honored at the boxoffice.

Pogankin je zaživil, ko je zagledal požarišče.

"Temeljito delo!" je zamrimal in se oziral, če ni ostala vsaj ena hiša cela. Toda ni bilo nikjer ni bil videti žive dulje.

Pogankin je spravil svoje ličje in pest.

"No, pa sem poglejmo, deca!" se je zdajci spomnil na nekaj, se obrnil in popeljal vse od pogorišča vstran.

Pot se je nižala in je kmalu padla v jarek; Pogankin je zavil na desno in po nizkem brinju pripeljal samostance do strmega vratnika.

"Tukaj je včasih Ivan Porfirjev za hude čase hranil žito v špilji," je rekel, "dajte, razmečite oklepčke . . ."

Dvajset rok je hipoma po proti razmetalo kopico dračja, na loženega ob jarku; pod njim se je pri svitu zvezd pokazala nevelika luknja kakor za v peč. Ščenek je kakor jegulja spoznjal vanjo in čez minuto že spet potmolil glavo ven.

"Rž je tukaj!" je povedal. "Naj zleže še kdo sem!"

"Po pol vreče vspajte!" je urušno rekel Pogankin. "Težka je in dačlejo je treba nesti!"

"Saj bom nosil vreče na nosilih!" se je oglasil nekdo. "Bo-

vreča zopet zadelan z dračjem, je Pogankin poštel vreče: "Dve sta odveč!" je priporabil. "Treba jih je izsuti nazaj!"

"Zakaj?" se je oglasil Tjurina vstran in trdno zavezana. "Ali ne bi bilo naju z Niko?"

is also going to play in the coming Minstrel Show.

In spite of the fact that he's only eighteen years old, this youth has built himself a musical reputation in Cleveland. Last year he won the Burt's Amateur hour, Matthew Lukac took first prize in the Holy Name Amateur Show too. Sunday will not be his first time on the air for Matt has been in a number of radio presentations.

For a special treat, Matthew Lukac is going to play his own composition, "The Golden Jubilee Polka." Tune in tomorrow and get a preview of the Juniors' Minstrel Show.

LOCAL GAG

Doc Mally: "Joe Brodnik, where do you work?"

Joe Brodnik: "For N. B. C."

Doc Mally: "The N. B. C.? The broadcasting company?"

Joe Brodnik: "Now, the cake com-

pany."

MEETING BUSINESS

Elections: The annual elections of the Holy Name Junior Society took place last Sunday, Jan. 17, in the new school in the Holy Name Room. President Tony Orehek retained his presidency by unanimous vote of all the members. Rudolph Klemencic succeeded John Vidmar as vice-president. Tony Fortuna's post as treasurer was taken by Frank Laurich, and John Vuarch took over Milan Slak's duties as secretary.

The whole society thanks all the past officers for their splendid work and fine cooperation and hope the future officers do as well a job.

Talk: We thank Father O'Brian for his grand talk last Sunday which was appreciated very much by all the boys. Father O'Brian is head of the C. Y. O. Sports department.

SAVE THIS COUPON, IT IS WORTH 25 CENTS!

This coupon and 75c admits two people to the Friday Nite Party in the St. Vitus Church Hall.

SAVE THIS COUPON, IT IS WORTH 25 CENTS!

All Around Town

SLOVENIANS PRESENT TWO MINSTRELS ON ONE DATE

Blackface comedy of the minstrel days is once again becoming popular. Sunday January 28, two Slovene groups are staging Minstrel Shows. St. Vitus Junior Holy Name in Cleveland, and Modern Crusaders in Collinwood are capitalizing on the present interest for blackface entertainment.

A year ago I saw the Minstrel Show put on by those young boys of St. Vitus. Certainly was a swell show for such an inexperienced bunch of fellas. With Dr. Mally as director, they should give an even better and smoother performance this year. The Collinwood men are making their initial try at this type of stage work. But they are lining up a big program for all day with two orchestras, Lou Telmar's and Vadnal's. Since the St. Clair Crusaders, are having their Minstrel on three nights, I'll be able to see both. I'm wondering just which one will be better.

A MINSTREL FAN

At the giant and great "Jigaboo."

Lock here all you gents, What you'll get for forty cents. Everything's so different and new. At the giant and great "Jigaboo." Gags, songs and even a dance. Save, by buying in advance.

By BAM

MINSTREL MATINEE SUNDAY

In order to give the school kids a chance to see the Minstrel show a matinee will be held at 2:00 Sunday afternoon, January 28. Understand this is not just a dress rehearsal or practice session. The entire show will be produced for the children, and probably even some more novelty comedy acts will be put on.

Send the young girls and boys to this show. It's a change of their habit, of going to movies every Sunday and it's also something new and entertaining for them. Ten cents is all the school kids have to pay, they can buy their tickets in advance at school and dances.

The other play is "Dar Luči" a very sad play about a blind boy named "Tonček." The actors who take part in this play are: Matthew Dolenc, Valerje Ipanec, Mary Volk, Sophie Kapel, Dorothy Chiperio, Mary Loker and Elizabeth Zalar.

One play is "Fest Fant" is a very humorous play about three students.

The actors in this play are: Joseph Penko, Bob Kraus and Roger Petrovic as the three students and Mary Klun as Roger's aunt, Marion Kapel as Roger's sister. Both plays are presented under the direction of Louis Semce. Admission is 40 cents for the afternoon and evening. Dancing follows with the popular maestro Frankie Yankovich and his orchestra. Admission for dancing only is 25 cents. Every one is invited to attend.

SAFETY FIRST

by John Arthur Allich

In the game of baseball there is an old saying that "the batter can't hit what he can't see."

In the game of traffic this phrase is reversed to "the driver can't miss what he can't see."

The 23rd Ward Safety Council is grateful to the Editor of the paper for the opportunity of telling the story of Cubbing to many people in this community.

hopeful that some person or group will accept the challenge offered in the program and Do Something About It.

I shall be happy to give additional information upon the asking and for you to the proper people at Scout Headquarters in guiding a Cub Scout in this district.

That is, to start in care of this Cub Scout in this district, I shall be happy to give additional information upon the asking and for you to the proper people at Scout Headquarters in guiding a Cub Scout in this district.

That is, to start in care of this Cub Scout in this district, I shall be happy to give additional information upon the asking and for you to the proper people at Scout Headquarters in guiding a Cub Scout in this district.

That